

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 2010
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

A.1

- α. Λάθος
- β. Σωστό
- γ. Λάθος
- δ. Λάθος
- ε. Σωστό

A2. γ

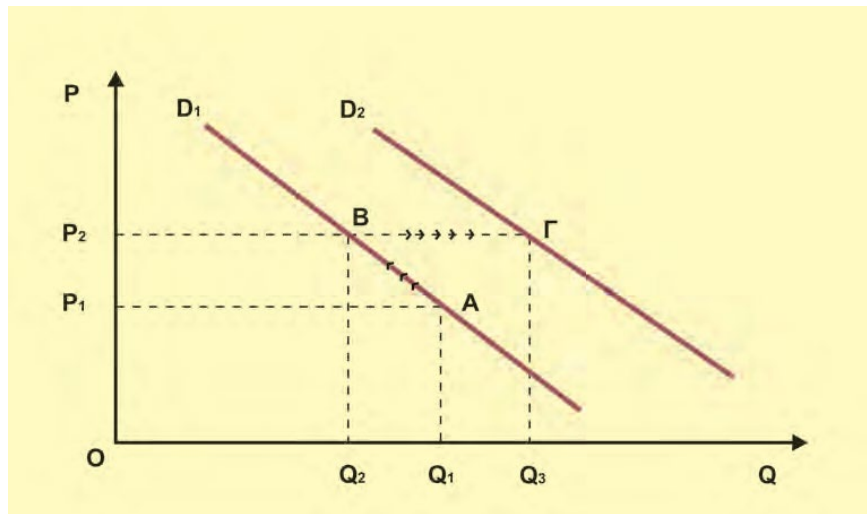
A3. δ

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Β

B.1 Ας υποθέσουμε ότι για ένα κανονικό αγαθό παρατηρείται ταυτόχρονα μεταβολή στην τιμή του και στο εισόδημα των καταναλωτών, για παράδειγμα, αυξάνονται και τα δύο. Στην περίπτωση αυτή η αύξηση της τιμής τείνει να μειώσει τη ζητούμενη ποσότητα, ενώ η αύξηση του εισοδήματος τείνει να αυξήσει τη ζήτηση. Επειδή οι επιδράσεις των δυο αυτών μεταβολών είναι αντίθετες, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν η τελική ζητούμενη ποσότητα είναι ίση, μικρότερη ή μεγαλύτερη από την αρχικά ζητούμενη ποσότητα (πριν τις μεταβολές). Το τελικό αποτέλεσμα εξαρτάται από το σχετικό μέγεθος των μεταβολών της τιμής και του εισοδήματος.

Ας μελετήσουμε μια περίπτωση όπου το μέγεθος της αύξησης του εισοδήματος είναι μεγαλύτερο από το μέγεθος της αύξησης της τιμής. Το διάγραμμα 2.10. δείχνει την καμπύλη ζήτησης D_1 , ενός κανονικού αγαθού. Αν στην τιμή P_1 η ζητούμενη ποσότητα είναι Q_1 , ο συνδυασμός αυτός αντιστοιχεί στο σημείο Α της καμπύλης D_1 . Η αύξηση της τιμής σε P_2 θα μειώσει τη ζητούμενη ποσότητα σε Q_2 . Έχουμε μια μετακίνηση από το σημείο Α προς το σημείο Β πάνω στην ίδια καμπύλη D_1 . Αν τώρα αυξηθεί το εισόδημα των καταναλωτών, θα αυξηθεί και η ζήτησή τους για το αγαθό. Θα έχουμε μετακίνηση ολόκληρης της καμπύλης ζήτησης προς τα δεξιά, από τη θέση D_1 στη θέση D_2 . Έτσι στην ίδια τιμή P_2 η ζητούμενη ποσότητα αυξάνεται από Q_2 σε Q_3 . Έχουμε, δηλαδή, μετακίνηση από το σημείο Β της D_1 προς το σημείο Γ της D_2 . Παρατηρούμε ότι η τελικά ζητούμενη ποσότητα Q_3 είναι μεγαλύτερη από την αρχική Q_1 (βλέπε Διάγρ.).

Ευνόητο είναι ότι, αν με την ίδια αύξηση του εισοδήματος έχουμε μεγαλύτερη αύξηση της τιμής, η τελική ζητούμενη ποσότητα θα είναι μικρότερη από την αρχική.

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Με τη χρήση των τύπων $AP = \frac{Q}{L}$ και $VC = w \cdot L + c \cdot Q$ προκύπτει ο παρακάτω πίνακας.

L	Q	AP	VC
0	0	-	0
1	25	25	300
2	60	30	700
3	105	35	1.200
4	160	40	1.800
5	200	40	2.250
6	210	35	2.400

Γ2. Υπολογίζουμε το οριακό προϊόν για κάθε επίπεδο εργασίας με τη χρήση του αντίστοιχου τύπου ($MP = \frac{\Delta Q}{\Delta L}$).

L	Q	MP
0	0	-
1	25	25
2	60	35
3	105	45
4	160	55
5	200	40
6	210	10

Ο νόμος της φθίνουσας ή μη ανάλογης απόδοσης ισχύει διότι η επιχείρηση λειτουργεί στη βραχυχρόνια περίοδο παραγωγής. Συγκεκριμένα ισχύει μετά τον 4^ο εργάτη (με την προσθήκη του 5^{ου}) διότι το οριακό προϊόν αρχίζει να μειώνεται.

Γ3. Όταν παράγονται 210 μονάδες προϊόντος, το αντίστοιχο κόστος παραγωγής είναι 2.400 χρηματικές μονάδες. Άρα η επιχείρηση επιθυμεί να μειώσει το κόστος σε: $2.400 - 240 = 2.160$ χρηματικές μονάδες. Υπολογίζουμε την αντίστοιχη παραγόμενη ποσότητα για $VC = 2.160$ χρηματικές μονάδες (με τη βοήθεια του οριακού κόστους).

Q	VC	MC
160	1.800	
Q	2.160	
200	2.250	

$$MC_{200} = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} = \frac{2.250 - 1.800}{200 - 160} = 11,25 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

$$MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q} \rightarrow 11,25 = \frac{2.250 - 2.160}{200 - Q} \leftrightarrow Q = 192 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Άρα η επιχείρηση θα πρέπει να μειώσει την παραγωγή της κατά: $210 - 192 = 18$ μονάδες προϊόντος

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Από τα δεδομένα της εκφώνησης διαμορφώνουμε τον παρακάτω πίνακα:

	P	Q _D	Q _S	E _D	E _S
A	600	800	2.000	-1,5	1,2
B	700				

Επειδή η συνάρτηση ζήτησης είναι γραμμική ($Q_D = \alpha + \beta P$) ισχύει $\frac{\Delta Q}{\Delta P} = \beta$. Άρα:

$$E_D = \beta \cdot \frac{P}{Q} \rightarrow -1,5 = \beta \cdot \frac{600}{800} \leftrightarrow \beta = -2$$

Αντικαθιστώντας στο γενικό τύπο της συνάρτησης έχουμε:

$$800 = \alpha - 2 \cdot 600 \leftrightarrow \alpha = 2.000$$

Επομένως, η συνάρτηση ζήτησης είναι η $Q_D = 2.000 - 2P$.

Ομοίως, επειδή η συνάρτηση προσφοράς είναι γραμμική ($Q_S = \gamma + \delta P$) ισχύει $\frac{\Delta Q}{\Delta P} = \delta$. Άρα:

$$E_s = \delta \cdot \frac{P}{Q} \rightarrow 1,2 = \delta \cdot \frac{600}{2.000} \leftrightarrow \delta = 4$$

Αντικαθιστώντας στο γενικό τύπο της συνάρτησης έχουμε:

$$2.000 = \gamma + 4 \cdot 600 \leftrightarrow \gamma = -400$$

Επομένως, η συνάρτηση προσφοράς είναι η $Q_s = -400 + 4P$.

Δ2. Εξισώνουμε τις δύο συναρτήσεις και βρίσκουμε την τιμή ισορροπίας:

$$Q_D = Q_S \rightarrow 2.000 - 2P_E = -400 + 4P_E \leftrightarrow P_E = 400 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

Αντικαθιστούμε την τιμή ισορροπίας στη συνάρτηση προσφοράς και προκύπτει: $Q_E = -400 + 4 \cdot 400 \leftrightarrow Q_E = 1.200$ μονάδες προϊόντος.

Δ3. Γνωρίζουμε ότι: Έλλειμμα = $Q_S - Q_D$

Για $P_A = 200$ χρηματικές μονάδες έχουμε:

$$Q_{DA} = 2.000 - 2 \cdot 200 = 1.600 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

$$Q_{SA} = -400 + 4 \cdot 200 = 400 \text{ μονάδες προϊόντος}$$

Άρα στην τιμή των 200 χρηματικών μονάδων δημιουργείται έλλειμμα στην αγορά $1.600 - 400 = 1.200$ μονάδων προϊόντων.

Για να υπολογίσουμε την τιμή την οποία είναι διατεθειμένοι οι καταναλωτές να καταβάλλουν ώστε να αγοράσουν την προσφερόμενη ποσότητα του αγαθού, αντικαθιστούμε την προσφερόμενη ποσότητα στη συνάρτηση ζήτησης.

$$400 = 2.000 - 2P_2 \leftrightarrow P_2 = 800 \text{ χρηματικές μονάδες}$$

Δ4. Αρχικά υπολογίζουμε τις προσφερόμενες ποσότητες για τις αντίστοιχες τιμές.

$$\text{Για } P = 200 \rightarrow Q_S = 400$$

$$\text{Για } P = 400 \rightarrow Q_S = 1.200$$

$$E_s = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P}{Q_S} = \frac{1.200 - 400}{400 - 200} \cdot \frac{200}{400} = 2$$

Άρα η προσφορά είναι **ελαστική** διότι $E_s > 1$.